

Asylsökande/ Karin Pihl skriver i sin ledare 23/10 om det förslag till reviderad Dublinförordning som jag utarbetat och som Europaparlamentet i förra veckan med bred majoritet antog. Pihl menar att möjligheten till familjeåterförening gör förslaget dåligt för Sverige. Jag håller inte med.

Ny Dublinförordning ökar rättvisan mellan länderna

Dublinförordningen antogs i sin första version redan 1997. Ett av de vanligaste missförstånden i migrationsdebatten är att förordningen enbart klargör att det första ankomstlandet är ansvarigt för en asylsökande. I själva verket har anknytning till familj som befinner sig i ett visst medlemsland alltid, så alltså även i den idag gällande förordningen, varit ett bindande kriterium för att ett visst medlemsland ska bli ansvarigt för en persons asylsökande. I Europaparlamentets position behålls denna länk eftersom det är viktigt att säkerställa att den asylsökande ska kunna återförenas med sin närmsta familj. Det är inte bara en viktig humanitär princip som främjar integration, det är också helt nödvändigt om vi vill säkerställa att de sökande stannar i det land som de anvisats till och som ansvarar för deras prövning.

Pihl har rätt i att länder som historiskt tagit emot fler flyktingar också kommer att ta emot fler med familjeband. Det är därför som den automatiska omfördelningen som vi nu introducerar, där asylsökande som saknar länkar till ett specifikt land kommer att omfördelas till något av de länder som gjort minst i förhållande till sin del av det totala ansvaret i EU.

Länder som tar emot färre personer med familjeanknytning kommer däremot att ta emot fler personer genom den automatiska omfördelningsmekanismen.

Definitionen av en familj är begränsad till make/maka, minderåriga barn och syskon. Ensamkommande barn får dock förenas med en något bredare släktkrets, som exempelvis en moster eller mormor. Familjebanden måste ha existerat innan den asylsökande anländer till Europa.

Såsom förslaget är utformat så finns det absolut ingen anledning till oro för arrangerade äktenskap eller liknande.

Vill vi se en fungerande asylpolitik på europeisk nivå så går det inte att bara resonera i termer av vad som är "bra för Sverige", "bra för Italien" eller "bra för Frankrike".

Det viktiga är att vi kan skapa ett system

Europaparlamentariker Cecilia Wikström vill skapa ett fungerande asylpolitik. FOTO: FREDRIK PERSSON / TT

som fungerar väl i verkligheten för alla länder. Detta har varit min ambition i arbetet.

Om Europaparlamentets förslag till Dublinförordning blir verklighet innebär det att Europas länder kommer att dela rättvist på ansvaret för de asylsökande.

Det innebär att inget land i framtiden kommer att stå lika ensam som Grekland, Sverige och Tyskland tvingades att göra under 2015.

Det kommer ge snabbt och bra stöd till de som är i behov av skydd och kommer säkerställa att medlemsländerna registrerar och säkerhetsbedömer alla som anländer. Det är

den stora skillnaden mot dagens situation och skulle verkligheten för oss alla.

CECILIA WIKSTRÖM
Europaparlamentariker (L)

SVAR

EU-parlamentariker Cecilia Wikströms ambition att få andra EU-länder att ta ett större ansvar för asylmottagandet är mycket lovligt. Ur ett europeiskt synsätt är det givetvis rimligt att försöka få helheten att fungera.

Men svenska politikernas främsta uppgift är att se till att mottagandet i Sverige fungerar. Särskilt som situationen har varit och fortfarande är en stor påfrestning på systemen.

Anhöriginvandring, det vill säga att ta emot människor som själva inte har asylskäl men som har familj och släkt som fått uppehållstillstånd på sådana grunder, har varit mycket kostsam för den svenska staten.

Likaså förväntas de hundratusentals människor som har rätt att anhöriginvandring under de kommande åren innebära en stor belastning på det svenska mottagandet.

I en perfekt värld med oändliga resurser hade det givetvis varit önskvärt att tillåta en generös anhöriginvandring, men i praktiken riskerar det i stället att göra asylmottagande ohållbart på sikt.

Det föreslagna systemet riskerar att bli en pull-faktor. Om en asylsökande som befinner sig i södra Europa har automatisk rätt att få uppehållstillstånd i Sverige om denne har släktingar här kommer incitamenten att ta sig hit givetvis att öka.

Att skenäktenskap relaterat till familjeåterförening är ett problem i EU har bland annat European Migration Network konstaterat. (länk: https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/emn-studies/family-reunification/0a_emn_misuse_family_reunification_study_final_june_2012_en.pdf).

KARIN PIHL

Göingar bryr sig visst!

VANDALISERING

Med anledning av Marie-Louise Lindells krönika i fredags om skadegörelse och vandalisering och att göingar inte bryr sig.

1. Gruppen ett tryggare Östra Göinge bildades för två år sedan. Både polis och politiker bjöds in till Broby Gästgivaregård till ett möte. Både polis och politiker vände kommuninvånarna ryggen. Endast representanter SD och en civilpolis kom.

2 Trygghetsturnén som ordnades av Östra Göinge kommun där styrande i kommunen och polisen medverkade utföll inte i något annat än att Brobybornas oro avfärdades. Daniel Jönsson, M, kallade oss "Krösamajor". Själva är han varken kvinna eller bor i tätort. Det är svårt att påstå att han lyssnade med "örat mot rälsen", även om han senare bett om ursäkt för det.

3 Hm, ska vi nattvandra... Nej inte jag. I den här kommunen har varken styrande eller polis mitt förtroende. Heder åt SD som kom på mötet och Magnus Nilsson, KD, som stod upp sa: Östra Göinge är inte tryggt.

Övriga framställde problemen som lite "buskörning".

Det är nu två år sedan och det är inte där vi är idag.

ANNIKA STENBERG

Ett fritt Skåne skulle ge en fördjupad demokrati

SJÄLVSTYRE

Många regioner i Europa vill ha ökat självstyre eller självständighet.

Gemensamt är att de tycker att centralmakten i huvudstaden tar för stor del av landets resurser. Många tycker också att politikerna och massmedia i huvudstaden styr den politiska diskussionen och kör över övriga landet.

Det är samma sak i Sverige. De styrande politikerna i Stockholm, SVT/SR och de stora tidningarna har en gemensam agenda och

styr till stor del över vad som är möjligt att diskutera i landet.

Många utanför huvudstaden känner att ingen lyssnar på dem. Det leder till att motsättningarna mellan människor ökar, vilket naturligtvis är olyckligt.

I Norrland finns en rörelse som heter: "Norrland. Ett eget land." De kräver i dagsläget inget eget land, men vem vet vad som händer i framtiden.

Kanske är det dags för Skåne att fundera på samma sak. Skåne skulle klara sig bra på egen hand, och speciellt utan Stockholm.

Mycket skattepengar stannar i Stockholm där det till exempel sitter många statligt anställda med hög lön.

Ökat kommunalt/regionalt självstyre skulle innebära en fördjupad demokrati, speciellt om man också inför beslutande folkomröstningar.

Ett självständigt Skåne är kanske inte aktuellt just nu, men det är en intressant tanke.

SVANTE PETERSON
Partiet Horisont

TÄNK PÅ

- Inlägg får omfatta 3000 tecken, inklusive mellanslag. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta och ändra i texterna. Underteckna med hela ditt namn och gärna bostadsort.
- Signatur får bara förekomma i särskilda fall, men namn, adress och telefonnummer ska ändå alltid bifogas, annars publiceras inte inlägget. Insända bidrag returneras inte.
- **Tyck till via sms:** Skriv KBIN [mellanslag] din text. Skicka till 72323.
- **Underlätta för snabb publicering.** Texterna skickas med fördel in med e-post: debatt@kristianstadsbladet.se